

Україна за рейтингом стану доріг у 2016 році опинилася на 134 місці із 138 можливих.

3) видобуток корисних копалин та їх геологічну розвідку. Традиційно актуальною для України залишається проблема енергоносіїв, а відносно новою – бурштинові війни, припинення яких можливе за умови використання механізму ДПП (створення комунального підприємства і спрощення дозвільних документів);

4) розвиток об'єктів гуманітарної сфери. Сьогодні особливо актуальним стає не тільки модернізація матеріально-технічної бази закладів освіти, науки, культури, охорони здоров'я, а й саме їх існування.

Реалізація ж будь-якого ДПП-проекту доцільна лише за умови оцінки його ефективності за інтегрованим показником бюджетної, соціальної і економічної ефективності.

Література

1. Варнавский В. Государственно-частное партнерство: некоторые вопросы методологии [Электронный ресурс] / В. Варнавский. – Режим доступа: // <http://www.strana-oz.ru>

РОЛЬ ДЕРЖАВИ ТА ОСНОВНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНІ

А. Ю. ШАХНО, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економіки, організації та управління підприємствами
Л. С. АНДРУХ, студ.

ДВНЗ «Криворізький національний університет», м. Кривий Ріг

Розвиток людського капіталу забезпечує безперервність процесу формування інновацій та сприяє економічному добробуту суспільства країни. Саме людський капітал є основним багатством і найбільш цінним ресурсом будь-якої держави, а головним критерієм соціально-економічного прогресу країни виступають досягнення в галузі розвитку людини. Однак, ефективність використання людського капіталу є найгострішою соціально-економічною проблемою нашої країни та потребує дослідження нинішнього стану та перспектив його розвитку.

Дослідженнями функціонування людського капіталу займались багато зарубіжних вчених та економістів: А. Сміт, Дж. Міль, Д. Рікардо, Г. Беккер, М. Блаут, У. Боуен, та ін. Серед вітчизняних вчених слід відзначити роботи О. Амоша, С. Бандур, В. Брича, О. Грішнєвої, М. Долішнього, Т. Заяць, А. Колота, Е. Лібанова, Н. Лук'янченко, О. Новікова та ін. Виходячи з різних трактувань науковцями поняття «людський капітал» слід зазначити, що основними складовими людського капіталу є: здібності, знання, вміння, навички, досвід, здоров'я, освіта, культура. Щодо оцінки стану людського капіталу України на сучасному етапі, то вона є неоднозначною. З одного боку, відбувається поліпшення певних якісних його характеристик: збільшується частка населення з вищою освітою, зростає комп'ютерна грамотність, формується вміння працювати в ринковому середовищі, підвищується підприємницька активність. Але разом з тим, в Україні відбуваються процеси, які призводять до його знищення. Не підвищуються темпи відтворення населення, внаслідок чого його структура набуває більш вираженого депопуляційного характеру: погіршуються показники здоров'я людей усіх вікових груп, зростають показники старіння населення.

Слід зазначити, що процес формування, відтворення та розвиток людського капіталу в Україні супроводжується впливом багатьох чинників, основними з яких є:

1. Негативні тенденції у демографічній ситуації країни. Кризові явища, нестабільна політична ситуація, що спостерігаються в нашій країні, призвели до стрімкого збільшення смертності та скорочення тривалості життя.

2. Недостатній обсяг інвестицій держави у розвиток людського капіталу. На рівень розвитку людського капіталу значний вплив мають обсяги фінансування з Державного бюджету на освіту, охорону здоров'я, духовний та фізичний розвиток населення.

3. Рівень доходів населення. Аналіз динаміки доходів населення України показує, що за останні роки відбувається зниження темпів зростання реальної заробітної плати (в 2015р. темп зростання становив 79,8% до попереднього року), що є негативною тенденцією [1].

4. Якість освіти. Недостатня якість української освіти стає предметом серйозного занепокоєння вітчизняних роботодавців. Лише половина випускників українських університетів де-факто затребувана роботодавцями.

5. Ринок праці. За даними Державної служби статистики України, ситуація на ринку праці є вкрай напруженою та характеризується скороченням попиту на робочу силу.

6. Міграційні процеси в країні. Важливим фактором, що спонукає населення до міграції, є високий рівень безробіття.

7. Екологія. Як відомо, Україні притаманні такі екологічні проблеми як: транскордонне забруднення, кислотні дощі, руйнування озонового шару, потепління клімату, накопичення відходів, особливо токсичних та радіаційних, зниження біологічного різноманіття, що призводить до значного погіршення стану повітря та здоров'я людей.

Таким чином, щоб уникнути негативних впливів вищезазначених чинників на розвиток людського капіталу країни, слід здійснити наступні заходи:

- необхідно провести удосконалення системи стимулів до певного виду трудової діяльності. Держава повинна сприяти підвищенню професійної мобільності та конструктивної конкуренції на ринку праці засобами податкової, антимонопольної та дозвільної політики;
- запровадження стимулів до впровадження інвестицій в розвиток людського капіталу;
- розробити з боку держави програму щодо стимулювання самозайнятості для осіб, які повертаються після трудової діяльності за кордоном, з метою скорочення масштабів масової трудової міграції;
- забезпечення пріоритетності розвитку науки та науково-технічного потенціалу вищих навчальних закладів шляхом виділення коштів із державного бюджету на перспективні наукові проекти;
- запровадження практики укладання тристоронніх угод "студент – вищий навчальний заклад – роботодавець";
- розвиток систем професійного навчання і перенавчання працівників відповідно до потреб ринку праці;
- реформування систем соціальної підтримки та охорони здоров'я населення тощо.

Отже, можна зробити висновок про те, що Україна має резерви для підвищення рівня розвитку людського капіталу. Позитивний результат можливий лише за впровадження реформ щодо кожної складової людського капіталу.

Література

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО КАК НЕОБХОДИМОЕ УСЛОВИЕ ИННОВАЦИОННОГО ПУТИ РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ

А. О. МОСКВИНА, канд. экон. наук, доц.,

доц. кафедры экономической теории

Д. Е. СТРУКОВА, студ.

*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А. Н. Бекетова, г. Харьков*

Инновационный путь развития является единственно верным для государств, стремящихся достичь устойчивого экономического роста. Инновационная экономика требует наличия высокоразвитой науки, которая сможет обеспечить создание новых разработок. Для Украины, обладающей высоким научно-исследовательским потенциалом, особенно актуальным становится вопрос формирования институциональных основ инновационного развития, и разработки механизмов управления, которые бы позволили выйти на траекторию инновационного роста. Одним из таких механизмов может стать государственно-частное партнерство (ГЧП). Развитие многообразных форм ГЧП во всех регионах мира, их широкое распространение в различных отраслях экономики позволяют трактовать эту форму взаимодействия как характерную черту современной экономики.

В Украине проблемами ГЧП, в том числе и в инновационной сфере, занимаются такие ученые как В. Геец, А. Головинов, И. Запатрина, И. Иголкин, И. Нейкова, О.Охинько, И. Тараненко и др. На сегодняшний день исследования ГЧП в Украине находятся на начальном этапе и разработаны недостаточно.

Мировой экономический рост более чем на 3/4 основывается на достижениях НТП, более половины прибылей предприятий формируется в результате реализации новых товаров и услуг, а доля нематериальных